

Een vleugje voorjaar

(Breath of Spring)

Komedie in drie bedrijven

door

PETER COKE

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN VLEUGJE VOORJAAR - BREATH OF SPRING** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER COKE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Miss Nanette Parry (Nan)

Brigade Generaal Albert Rayne

Lily Thompson (de meid)

Alice - Lady Miller

Dame Beatrice Appleby (Bee)

Miss Elizabeth Hatfield (Hattie)

Pape

Kemp

TIJD VAN HANDELING: heden.

EERSTE BEDRIJF: een avond in de lente.

TWEEDE BEDRIJF: zes maanden later. Vroeg in de middag.

DERDE BEDRIJF: zes maanden later. In de namiddag.

PLAATS VAN HANDELING: Het stuk speelt zich af in de zitkamer van de flat van Dame Beatrice, grenzend aan Albert Hall met uitzicht op het Albert Memorial.

DECOR:

De zitskamer van Dame Beatrice maakt deel uit van een flat op de tweede verdieping van een ouderwets flatgebouw, dat grenst aan Albert Hall. Het is een gezellige, wat ouderwets ingerichte kamer, vol met goed meubilair (inclusief een grootvaders klok), snuisterijen en diverse souvenirs van buitenlandse reizen. Er zijn twee ingangen: een kleine deur voor links, die leidt naar de slaapkamer van Dame Beatrice, en dubbele deuren, nét iets rechts van het midden (achteraan), die leiden naar de hal en de doorgang naar de rest van het appartement. Direct aan de overkant van de hal is de voordeur van de flat, die leidt naar de gemeenschappelijke gang. Deze deur heeft een Yaleslot en een brievenbus. Achter links grote erkerramen, die uitkijken op het park. Het Albert Memorial is in de verte zichtbaar. Vooraan rechts bevindt zich de open haard, met daarin een ouderwets kacheltje, dat niet aan is. De ruimte die oorspronkelijk als zitskamer was bedoeld, bevat ook meubilair voor de eetkamer en maakt een beetje een overvolle indruk, vol met meubels en prulletjes uit China en India. Links voor staat een bureau met telefoon en een paar leunstoelen; een kuipstoel links midden; een ovaal tafeltje links midden; een plantentafel bij het raam. Een kast met drank staat links van de dubbele deuren. Links en rechts van de deuren staan rechte stoelen. Een plank aan de voorkant van de gordijnen verbergt een geheime kast. Onder de plantentafel staat een bierkrat. Rechts midden staat een muurtafel met daarachter een dichtgeklapt kamerscherm. Daarvoor staat weer een tafel met planten. Rechts midden staat een sofa met een klein tafeltje erachter en op de vloer ligt een huid met een dierenkop eraan. Bij de haard staan een kleine tafel en een kast. Voor de haard staat een haardstel. Rechts voor staat een leunstoel met een krantenbak eraan. 's Nachts wordt de kamer verlicht door lampen op het bureau links en op de tafel bij de haard.

Zie ook de tekeningen van de indeling achter in het boekje.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat, is het ongeveer halfacht op een avond in april. De lampen zijn aangestoken en de kachel brandt, maar de gordijnen zijn nog niet dicht. De dubbele deuren staan open. Miss Nanette Parry staat bij het bureau en spreekt in de telefoon. Ze is een magere, enthousiaste dame die zich een beetje vreemd kleedt en een diepe, dragende stem heeft.

Nan: *(in de telefoon)* Ja, ja... maar, Henrietta, dit is al de tweede keer in drie weken dat je je spraaklessen hebt afgezegd. *(indringend)* Op die manier kom je nooit van je vreemde klinkers af. *(sympathiek)* Och, arm schaap. Ik begrijp het. *(ze gaat aan het bureau zitten en kijkt in haar agenda)* Goed, kun je maandag op dezelfde tijd? ... *(verveeld)* Nu, pak je agenda dan en kijk even. *(ze wacht. Brigade Generaal Albert Rayne komt door de buitendeur de hal binnen. Hij is een gedistingeerd uitzierend, witharige oudere man met een snor. Hij is nog een echte militair, die ondanks zijn kortaangebondenheid en dictatoriaal gedrag, uitstekende manieren heeft en buitengewoon charmant kan zijn, zij het op een ouderwetse manier. Hij heeft een klembord bij zich waarop een aantal papieren zitten. Hij neemt zijn hoed af en gaat naar de dubbele deur)*

Generaal: Oh. *(hij is er niet gelukkig mee Nan te zien)* Goedenavond, Miss Parry.

Nan: *(niet blij met de onderbreking)* Oh, bent u het, Generaal.

Generaal: *(naar midden)* Is Beatrice al terug?

Nan: Nog niet.

Generaal: *(geïrriteerd)* Verdorie, ik wilde haar laten zien wat ik had ontdekt. *(hij legt hoed, handschoenen en paraplu op het linker eind van de sofa. Enthousiast)* Ik heb een bijzonder goede dag gehad.

Nan: *(ongeïnteresseerd)* Oh?

Generaal: Ik ben acht keer van Hyde Park Corner naar Hammersmith en terug geweest.

Nan: Ik dacht dat je dat gisteren had gedaan.

Generaal: Klopt! Maar dat was met de bus, lijn drieënzeventig. Vandaag ben ik met lijn negen gegaan. Dat maakt een wereld van verschil. Dat zal ik ze binnenkort op het kantoor van London Transport eens goed duidelijk maken.

Nan: Echt.

Generaal: *(gaat naar rechts van Nan)* Mijn plan zal al deze opstoppingen en lange wachttijden voor eens en voor altijd elimineren. *(hij laat haar enthousiast zijn klembord zien)* Dit is mijn overzicht van minuut tot

minuut langs de hele route. Blauw voor lijn drieënzeventig en rood voor lijn negen.

Nan: *(in de telefoon)* Ja. Moment.

Generaal: Met dat verschil in rijtijden is het niet te bevatten.

Nan: *(kwaad)* Moment, ik kan nu even niet mee bevatten; ik heb een leerling aan de lijn.

Generaal: *(verongelijkt)* Maar mijn plan is toch zeker heel wat belangrijker dan...?

Nan: *(onderbreekt)* Mag ik even?

Generaal: *(pakt hoed, handschoenen en paraplu; beledigd)* Prima, vertel het me alsjeblieft onmiddellijk als Beatrice terug is. *(hij gaat naar de dubbele deuren)* **Zij** zal mijn informatie wel op waarde weten te schatten. *(met zijn forse militaire stem)* Doorgaan! *(de Generaal af door de dubbele deuren en naar rechts)*

Nan: *(in de telefoon)* Goed, Henrietta. Goed. Denk eraan dat je voor die tijd nog wat oefent. Heb je de laatste tijd je oefeningen wel gedaan? Laat me eens wat reduplicerende medeklinkers horen. *(ze leunt achterover om te luisteren)* Ja, ja. Ga door. De "P's"... Nee, nee, nee. *(ze doet het voor)* Hop paardje. Soep parade. Diep peinzend... Nu jij. Dat gaat. Nu de "D's"... Hand druk. Verband dragen. Bezorgd... *(ze breekt plotseling af)* Ik geef je verdorie gratis les! Ik moet wel gek zijn. *(de voordeurbel gaat. Ze staat op en begint zachter te praten)* Er wordt gebeld. Goed, maandag dus om kwart over drie. Zorg dat je **Lamentation Over Greece** van Byron kent. *(ze legt neer en gaat naar de linkerkant van de dubbele deuren en gaat dan snel naar rechts. Lily Thompson komt van rechts de hal binnen. Ze is een vrolijk, eenvoudig, maar zeer aantrekkelijk meisje met een Cockney (Amsterdams) accent. Haar bruuske manier van doen kan niet verbergen dat ze grote genegenheid voelt voor Bee en in mindere mate voor de anderen, die ze allemaal als kinderen behandelt)*

Lily: *(ziet Nan)* Hé! Wat ben jij daar aan het doen?

Nan: *(ontwijkend)* Oh, een telefoontje.

Lily: *(gaat de kamer binnen)* Jullie kostgangers zijn werkelijk lastposten.

Nan: Lily! *(ze gaat naar Lily)* Dame Beatrice heeft je gezegd dat je ons geen kostgangers mag noemen. Wij zijn gasten.

Lily: Gasten, klaplopers, kostgangers; mij kan het allemaal niet schelen. *(de bel gaat weer)* Oh, doe maar niet zo ongeduldig. Wat me wel wat kan schelen is, dat jullie hier maar in en uit lopen en een openbare telefooncel aan het maken zijn van de privé-vertrekken van Dame Beatrice.

Nan: *(pakt een leerboek van de tafel achter de sofa)* Dame Beatrice heeft gezegd dat we haar telefoon mogen gebruiken.

Lily: Zo nu en dan. 's Morgens. Niet de hele dag in en uit vliegen als een zwerm bijen in een bijenkorf.

Nan: (*dreigend*) Lily, als ik drie jaar had doorgebracht in... (*nadrukkelijk*) de je-weet-wel... dan zou ik een beetje voorzichtiger zijn met de dingen die ik tegen andere mensen zou zeggen.

Lily: Als jij drie jaar in de bak had gezeten, zou je nog dieper in je "Soep parade" hebben gezeten. (*Nan dreunt de dubbele deuren uit naar rechts. Ondertussen gaat de bel weer*) Ja, ja. Ik kom zo gauw ik kan. (*ze gaat op haar gemak naar de voordeur en doet open. Alice, Lady Miller komt opgewonden de voordeur binnen. Met behulp van de kapper en de schoonheidsspecialiste ziet ze er nog heel aantrekkelijk uit en ze is elegant maar niet duur gekleed. Als de voordeur open gaat, komt het lawaai van een feestje uit de naburige flat naar binnen*)

Alice: (*onder het binnenkomen*) Bescherm me, Lily, bescherm me!

Lily: (*verrast haar te zien*) Oh, hallo, mevrouw. (*ze doet de deur dicht*)

Alice: (*komt de kamer binnen*) Wie zijn in vredesnaam al die vreselijke mensen? Ik moest gewoon vechten om uit de lift te komen.

Lily: (*gaat naar linkerkant van Alice*) Die zijn van hiernaast, mevrouw. (*ze pakt de hoed en mantel van Alice aan*) Meneer Spanager geeft weer eens een van zijn beroemde feestjes.

Alice: (*gaat naar de sofa*) Volgens mij serveert ie sterkere drankjes dan mijn vrienden meestal doen.

Lily: Hij is een rijke effectenmakelaar. (*ze brengt de hoed en mantel van Alice naar de hal*) Hij geeft altijd maar feestjes. Dat noemt ie "de winst weer onderploegen". (*gretig*) En hoe was Le Touquet, mevrouw? Hebt u goed gespeeld?

Alice: (*met een gebaar van afkeer; fluistert*) Shh! Praat daar niet over, Lily. Waar is Dame Beatrice? Zeg niet dat ze hiernaast winst zit te drinken. (*ze gaat op de sofa zitten*)

Lily: (*gaat naar links van de sofa*) Nee, mevrouw. Ze is uit voor een van haar liefdadigheidscomités.

Alice: (*met geveinsde schrik*) De arme schatten, ik wil wedden dat ze ze weer het vuur aan de schenen legt! Hoe gaat het met haar?

Lily: Nu, ze is de laatste tijd eigenlijk heel goed geweest. (*ze gaat naar het raam en doet de gordijnen dicht*) Ik maak me zorgen. Ik maak me zorgen als ze zo stil is. Het betekent meestal dat er narigheid komt.

Alice: Wist ik het niet! De eerste keer toen ik haar ontmoette, was ze ook zo stil. (*Lily gaat naar de wandtafel, pakt een tafelkleed, bestek en onderzetters en gaat naar de tafel links achter*) Tien minuten later liep ik voor Buckingham Palace te paraderen met een sandwichbord.

Lily: (*lacht*) Nu gaat u me niet vertellen dat u bij de vrouwen- beweging was. (*ze gaat door met tafeldekken*)

Alice: Alle vrienden van Dame Beatrice moesten bij de vrouwenbeweging zijn.

Lily: *(stikt bijna van het lachen)* Ik zie jullie al marcheren.

Alice: Lach maar niet. *(onheilspellend)* Heeft ze dat idee om kinderen te adopteren uit haar hoofd gezet?

Lily: *(onmiddellijk stil)* Nee. Ze heeft het er nog steeds over.

Alice: Hoeveel nu?

Lily: Vijf. In verschillende kleuren.

Alice: We moeten maar blijven hopen dat het overwaait. *(ze poedert haar neus)* Als ik toch moet wachten, kan ik wel even met de Generaal gaan praten. Is hij thuis?

Lily: *(waarschuwend)* Ik zou het niet doen als ik u was. We hebben een derde kostganger gekregen sinds u weg bent.

Alice: Een derde?

Lily: Een zekere Miss Hatfield. Ze repareert porselein. Dat zegt ze tenminste. Het kopje, dat ze voor mij heeft gelijmd, viel meteen weer in stukken uiteen.

Alice: Ik begrijp niet wat dat heeft te maken met het feit dat ik niet met de Generaal mag spreken.

Lily: Miss Hatfield begrijpt het schema dat hij heeft gemaakt voor het gebruik van de keuken en de badkamer niet. Ze is vanavond te laat en hij is des duivels.

Alice: Dat klinkt niet best.

Lily: Dat is het ook niet. Het leven is voor de Generaal nog één grote militaire oefening. *(opgewonden)* Wacht eens. Ik geloof dat ik Dame Beatrice de sleutel in het slot hoor steken. *(ze gaat naar de hal. Alice staat op en legt haar tasje op de tafel rechts. Dame Beatrice Appleby, "Bee", komt de voordeur in. Ze is een vrouw van tegen de zestig met een enorme vitaliteit en persoonlijkheid, ze is een beetje excentriek zowel in haar manieren als in haar kleding en haar stemming kan van het ene op het andere moment omslaan. Op dit moment is ze heel kwaad)*

Bee: *(terwijl ze binnenkomt; roept)* Lily!

Lily: Goedenavond, mevrouwtje. Hebt u een prettige dag gehad?

Bee: *(komt de kamer in)* Praat me er niet van. *(Lily loopt achter haar aan de kamer in en pakt hoed, mantel, handschoenen en tasje)* Ik heb een vreselijk humeur. Geef me onmiddellijk een glas medicinale brandy.

Lily: Lieve mevrouw, Lady Miller.....

Bee: En geef me een kussen. Ik ga even plat op de vloer liggen.

Lily: Lieve mevrouw.... *(ze pakt een kussen en geeft het aan Bee)*

Bee: *(neemt geen notitie van haar)* Duizenden ponden heeft dat verdomde liefdadigheidsfonds op de bank staan. Maar denk je dat ik

ze zover kan krijgen dat ze het uitdelen? *(ze zwaait met het kussen)*
Ik kan net zo goed proberen de veren uit dit kussen weer in de vogels te krijgen, die ze daarvoor kapot-gemaakt hebben. *(ze legt het kussen op de kop van het dierenvel en als ze wil gaan liggen, ziet ze Alice)*
Alice, liefje! *(tegen Lily)* Waarom heb je me dat verdorie niet verteld? *(Alice en Bee omarmen elkaar. Lily haalt de schouders op en gaat links voor af, waarbij ze hoed, handschoenen, mantel en tasje meeneemt. Bee laat Alice los en zegt verschrikt)* Maar dat kun jij onmogelijk zijn.

Alice: *(verontschuldiging)* Toch wel, lieverd.

Bee: Maar je zit in Le Touquet een fortuin te verdienen met roulette.

Alice: Lieverd, wil je je even voorbereiden op een vreselijke schok?

Bee: Oh, nee!

Alice: Ze hebben me tot mijn laatste cent uitgekleet.

Bee: Al die extra franken die ik in mijn paspoort gevonden had ook?

Alice: Alles van jou, alles van mij en nog eens honderdduizend van de parels die ik beleend heb. *(Lily komt links voor binnen, gaat naar de kast en pakt een brandy glas. Bee gaat plat op het dierenvel liggen met haar hoofd op het kussen)*

Bee: Lily, maak er een dubbele van.

Alice: Lieverd, ik heb ook een shock. *(ze gaat op de sofa zitten)*

Bee: Neem me niet kwalijk, liefje, de teleurstelling had me even in de greep. Twee grote glazen, Lily. *(Lily neemt een tweede glas uit de kast)* Oh, Alice, ik had al zoveel plannen met de duizenden die je zeker zou winnen.

Alice: Dat kan ik geloven.

Bee: Om te beginnen, een feestje.... *(Lily zet de glazen op de tafel links midden en gaat af in de hal, waarbij ze deuren achter zich dichttrekt)* waar we onze vrienden een klein cadeautje hadden gegeven, verpakt in vijf pons biljetten.

Alice: Ik wou dat jij je inventiviteit gebruikte om geld te krijgen, in plaats van het uit te geven.

Bee: Maar ik geef het graag weg. Dat is leuk. *(opeens is ze zwaarmoedig)* Ik denk dat ik van nu af aan op collectedagen de vlaggetjesverkopers nog zal moeten proberen te ontlopen.

Alice: Onzin! Met al die kostgangers verdien je een fortuin.

Bee: Ze maken het precies mogelijk om de voortdurend stijgende huur te blijven betalen. *(ze gromt, staat op en legt het kussen op de sofa)* En dan die ellende om een kostjuffrouw te zijn. De nieuwe kostganger kan niet overweg met Bertie, heeft ruzie met Miss Parry en nu wil ze ook nog een elektrisch kachelkje in haar kamer. *(ze gaat naar de kachel)* Terwijl ik het met dit verdorpe ding moet stellen. *(ze pakt de*

pook en rammelt in de kachel) Ik snap niet wat er aan mankeert, het geeft nauwelijks warmte af. Ik denk dat de schoorsteen eens geveegd moet worden. Oh, ik word er depri van. *(Lily komt uit de hal met een fles brandy, die ze op tafel zet. Plotseling is ze weer opgewekt)* Ik weet wat we moeten doen om ons op te vrolijken: champagne!

Alice: Liefje!

Bee: *(gaat naar de sofa)* Ik ben er net voor in de goede stemming. Laat maar, Lily, en haal die fles champagne die ik op de kermis heb gewonnen. *(Lily gaat naar de dubbele deuren; ze huivert)* En breng die oude bontcape mee die in de halkast hangt.

Lily: Goed idee. Als ik hem uit de handen van de motten kan trekken, tenminste. *(af in de hal en de deuren sluiten)*

Bee: *(vrolijk)* We moeten wat anders bedenken om fortuin te maken, Alice.

Alice: Oh, nee! Vergeet het maar!

Bee: We moeten toch iets hebben dat ons.... *(ze wuift met haar handen)* bezighoudt. Anders zijn we voor we het weten vastgeroest.

Alice: Lieverd, je bent gek.

Bee: Helemaal niet. Die kostgangers zijn een lichtend voorbeeld. *(gaat naar de kast links achter)* Ze zijn lief, echt waar, maar omdat ze vastgeroest zijn, zijn ze allemaal bekrompen en dwaas en maken ze de hele tijd ruzie om niets. *(ze pakt twee champagneglazen uit de kast)*

Alice: Het is niet meer zo gemakkelijk om iets interessants te vinden als je in de namiddag van je leven komt.

Bee: *(vrolijk)* Onzin! *(ze doet de kast dicht en gaat naar de sofa)* Je kunt met honderd nog jong zijn. *(kwaad)* Niet dat de nitwits in mijn comité dat geloven, hoor. Twee grijze haren en één rimpel en je wordt beschouwd als een seniele idioot. Ik dacht dat ik het bestierf toen dat mens van het ziekenhuis zei, dat ik geen patiënten meer mocht brengen in mijn wagen.

Alice: Het is anders ook net een lijkwagen, liefje.

Bee: *(verontwaardigd)* Helemaal niet! Het is een prima, wat oudere wagen. Maar de reden was, dat ze vonden dat ik het beter aan wat jongere mensen kon overlaten. Oelewappers! Als ik het geld ervoor had, kocht ik een Jaguar. *(ze zet de glazen op de tafel achter de sofa)*

Alice: Goddank heb je dat niet!

Bee: *(gaat naar de sofa)* Onze levenservaring heeft enorme waarde, Alice.

Alice: Natuurlijk, liefje.

Bee: *(knielt links op de sofa)* We hebben geleerd geduldig te zijn, begrip te tonen, tact... *(met een sluw lachje)* bedrog... we zouden nog van alles kunnen als we ons er maar toe konden brengen! *(slinks)* Waarom

laten we ze dat niet eens zien door iets spectaculairs te doen?

Alice: *(bezorgd)* Zoals?

Bee: Hou je mond, als ik denk. *(ze gaat naar links voor)*

Alice: *(langzaam)* Ik heb wat nagedacht toen ik weg was. *(ze kijkt zijdelings naar Bee)* Hoe denk je over trouwen?

Bee: *(onmiddellijk)* Jij of ik?

Alice: Om eerlijk te zijn, dacht ik aan mezelf.

Bee: *(enthousiast)* Een geweldig idee! Waarom heb **ik** daar nooit aan gedacht? *(ze gaat naast Alice op de sofa zitten)* Waarschijnlijk omdat je het al tweemaal eerder hebt geprobeerd. *(Alice kijkt haar scherp aan)* Maar waarom geen derde keer? Een geweldig idee. We zouden een stil maar plechtig huwelijk kunnen houden in de St. Peter op Eaton Square.

Alice: *(lacht)* Wacht eventjes, liefje. Ik moet wel eerst een echtgenoot zien te vinden.

Bee: Heb je geen "kandidaten"?

Alice: Nu ja, ik heb zitten denken aan je kostganger.

Bee: *(verrast)* Bertie?

Alice: *(knikt)* Bertie.

Bee: *(niet zo gelukkig)* Oh. *(ze staat op en gaat naar de kuipstoel)*

Alice: Vind je het geen goed idee?

Bee: Ik geloof niet dat hij echt bij je past. *(ze gaat in de kuipstoel zitten)*

Alice: Oh, ik weet wel dat ie een beetje zonderling wordt.

Bee: Een beetje? Hij heeft nu een wekker waarmee hij alles klokt. Dat ding doet "ping" op de gekste momenten. Je wordt er tureluurs van.

Alice: *(staat op en gaat naar Bee)* Maar denk nog eens even terug aan hoe goed hij was, toen we met zijn allen aan de Rivièra woonden.

Bee: *(nadenkend)* Ja, dat wel.

Alice: En grappig, en slim. Ik dacht werkelijk dat je voor hem gevallen was, en ik was maar wat blij dat je Leo nam en naar Hong Kong vertrok.

Bee: *(nadrukkelijk)* Bertie is heel erg veranderd.

Alice: Als hij op de ene manier is veranderd, kan hij ook op de andere manier veranderen. *(meer in zichzelf)* Ik denk dat ik dat wel kan regelen. Hij was altijd al gevoelig voor vleierijen. Dat, en praten over vroeger. *(Lily komt uit de hal. Ze heeft een blad met een fles Veuve Cliquot en een servet, ze heeft ook een bontcape, binnenstebuiten opgerold onder haar arm. Ze probeert haar opwinding te verbergen)*

Lily: *(doet de deuren dicht)* Hier is de limonade. *(ze zet het blad op de tafel achter de sofa)*

Bee: Dank je, Lily.

Lily: *(gaat naar Alice)* Eh.... mevrouw?

Alice: Ja?

Lily: Mevrouw heeft een prachtige nylon jumper van een nicht in Washington gekregen. Hij ligt in de bovenste la van de kast in haar slaapkamer. Waarom gaat u er niet even naar kijken?

Bee: Wat?

Alice: Probeer je me te lozen, Lily?

Lily: *(verleidelijk)* Eventjes maar, dat mag toch, hè?

Alice: *(gaat naar de deur links voor)* Ik zal zo gefrustreerd zijn omdat ik niet weet waarom ik weg moet, dat ik de jumper absoluut niet leuk zal vinden. Ik waarschuw je dat ik maar eventjes zal kijken. *(links voor af)*

Bee: Wat heeft dit te betekenen, Lily?

Lily: *(gaat naar haar toe)* Ik wilde niet dat zij erbij was, als ik u de bontcape gaf.

Bee: Waarom dat dan niet?

Lily: Daarom niet, gewoon! *(ze legt de cape om Bee's schouders)* Zo dan. *(ze gaat naar de dubbele deuren)*

Bee: Dank je. *(ze kijkt naar Lily en dan naar het bont)* Lily, wacht eens! Dit is mijn bontcape niet.

Lily: *(blijft staan, draait en doet of ze stomverbaasd is)* Oh, nee, liefje?

Bee: *(bekijkt de bontcape)* Nee. Het is.... *(verbaasd)* Verdorie, dit is mooi. Het lijkt wel mink.

Lily: *(gaat naar Bee)* Het is mink. De beste kwaliteit mink nog wel.

Bee: *(in de war)* Mink! Maar ik heb helemaal geen mink.

Lily: Nu wel.

Bee: Ik begrijp er niks van. *(ongerust)* Waar komt dat vandaan?

Lily: Dat is niet van belang, liefje. Wees nu maar blij dat het er is.

Bee: Wat bedoel je in vredesnaam? Wacht eens even. Ik heb dit eerder gezien. Die staarten. Ik weet nog dat ik me afvroeg of het werkelijk staarten van die dieren waren. Maar waar? *(geschrokken)* Goeie hemel! Die is van de vrouw van die aandelenmakelaar hiernaast, nietwaar?

Lily: Laten we zeggen, vroeger wel. *(ze gaat weer naar de dubbele deuren)* Ik zal het hele verhaal wel eens op een regenachtige middag vertellen.

Bee: *(pakt Lily bij de hand)* Je gaat het me nu direct vertellen. Het is van mevrouw Spanager, waar of niet?

Lily: *(loopt naar de dubbele deuren)* Lieve help, ik geloof dat ik iets in de oven heb laten staan.

Bee: Dat kan daar dan rustig blijven staan. *(ernstig)* Vooruit, Lily, ik wil een volledige en eerlijke verklaring.

Lily: *(gaat naar haar toe)* Nu ja... *(snel)* Ik kwam even in de verleiding en toen heb ik hem achterovergedrukt. Ik heb er verder nooit zo over

nagedacht, alleen maar dat u zo graag een mooie bontcape wilde.

Bee: Bedoel je...?

Lily: (*houdt snel haar hand omhoog*) Nee, wacht tot u het hele verhaal hebt gehoord, liefje! Het was de "Voorzienigheid". Toen ik uw oude mottige uit de kast pakte, belde een van die dronkenlappen van hiernaast aan, omdat hij dacht dat het de lift was. Ik heb hem afgescheept. Toen zag ik dat hij de deur bij de Spanagers open had laten staan en daar op een kist, lag deze mink en hij lachte zo uitnodigend naar me.

Bee: (*dreigend*) Ga door.

Lily: Nu ja, ik heb u altijd al graag iets echt moois willen geven voor alles wat u voor me gedaan hebt.

Bee: Ik heb je al vaker gezegd dat ik geen cadeautjes van je wil.

Lily: (*schreeuwt in een poging om het uit te leggen*) Maar ik wilde iets geven! De vingerafdrukken van mijn vingers af werken, is niet genoeg voor al uw goedheid. U was de enige die me een kans gaf toen ik uit de bak kwam.

Bee: Het heeft voor mij nooit enig verschil gemaakt dat je vorige betrekking eh... bij Hare Majesteit was.

Lily: (*knielt naast haar neer*) Maar voor mij wel. (*dringend*) En ik heb altijd het plan gehad om u iets terug te geven. (*dramatisch*) En toen, plotseling, op die kist, het antwoord op mijn gebed.

Bee: Maar je hebt me beloofd dat je nooit meer zou stelen.

Lily: Weet u dat die uitspraak door mijn hoofd schoot toen ik het wegpikte? Maar toen kreeg ik ineens een ander idee.

Bee: Jammer dat het niet het woord "politie" was.

Lily: Ik zag, alsof ie voor me hing, een priester.

Bee: Een priester?

Lily: Ik heb hem eens per ongeluk in Wales gehoord. Zijn woorden kwamen plotseling weer bij me boven. "Zij die twee mantels hebben, zouden er één aan hun buur moeten geven." (*trionfantelijk*) Wat denkt u daar van?

Bee: Ik kan me niet voorstellen dat dat er iets mee te maken heeft.

Lily: (*staat op*) Natuurlijk wel. Die mevrouw Spanager heeft een hele kast vol mantels. En u bent een vrouw met maar één, door motten aangevreten, mantel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto